

Februári programjaink

Szent Imre Plébánia – Győr

☎ +36 96 424 443

📍 9024 Győr, Szent Imre út 35.

✉ gyoriszentimre.iroda@gmail.com 🌐 <https://szentimregyor.hu>

📅 Iroda: H, K, Sze, Cs, P: 9:00— 12:00 📅 Sze: 16:00 — 18:00

❖ **Február és március 1-jén** látogatjuk az **elsőpéntekes** betegeket. A látogatás során a betegek szentségét felvehetik azok az elsőpéntekesek, akik azt kérik. Szent Balázs püspök emléknapjához kapcsolódóan betegeinket Balázs-áldásban is részesítjük.

❖ **Február 2. szombat:** Urunk bemutatásának, azaz **Gyertyaszentelő Boldogasszonynak** ünnepe. A gyertyaszentelés szertartása, a körmenet és az ünnepi szentmise este 6 órakor kezdődik.

❖ **Február 3. vasárnap:** Szent Balázs püspök emléknapján **minden szentmise** végén lehet részesülni a hagyományos **torok-áldásban**.

❖ **Február 5. kedd:** ismét megkezdődnek a bibliaórák a plébánia tanácstermében. Szeretettel várjuk a Szentírás közös olvasására és megismerésére a biblia csoport tagjain kívül az új érdeklődőket is. A bibliaórák mindig az esti szentmise után 18.45-kor kezdődnek.

❖ **Február 11. hétfő:** este 6 órakor ünnepi szentmise a Betegek szentségének felvételével. Kérjük, hogy aki a Betegek kenetét szeretné felvenni, a

plébánia irodáján iratkozzon fel a hivatalos órákban. A betegek szentsége felvételének feltétele a megszentelő kegyelem állapota, ezért kérjük a testvéreket, hogy a szentség felvétele előtt végezzék el szentgyónásukat. Gyónási lehetőség délután 5 órától lesz templomunkban.

❖ **Február 17. vasárnap:** Szeretettel hívjuk és várjuk a kisgyermekes családokat délután 4 órakor a **Mocorgók miséjére**.

❖ **Február 23. szombat:** megkezdődik a 2019. év **Lectio Divina** sorozata. Ebben az évben az Ószövetség könyveinek kiválasztott részeitől elmélkedünk. Az első találkozásunk elmélkedésének témája: „Nézd, én kenyeret hullatok nektek az égből.” Kiv 16,2-4.12-15 A Lectio Divina-t Tájmel Antal atya tartja szombatonként 16.30-tól.

Lectio Divina

A Biblia imádságos elmélkedő olvasásának további éves programja a következő:

- **Március 23.** – „A kígyó vezetett félre, azért ettem.” Ter 3, 9-15
- **Április 27.** – „Köztünk van-e az Úr vagy nincs?” Kiv 17,3-7
- **Május 11.** – „Derék asszonyt ki talál?” Péld 31,10-13.19-20.30-31
- **Szept. 28.** – „Az Úr minden szavát megtartjuk, amelyeket hozzánk intézett.” Kiv 24,3-8
- **Október 26.** – „Egy esztendő elteltével ilyen idő tájt fiút dajkálisz.” 2Kir 4,8-11.14-16a
- **November 23.** – „Az Úr maga ad nektek jelet: Íme, a szűz fogan, fiút szül.” Iz 7,10-14

Szent László Plébánia Gyirmót

☎ +36 96 449 029

📍 9019 Győr, Szent László út 27.

📅 Iroda: H, Sze, P: 9:00 — 12:00

❖ **Február 2. szombat:** Urunk bemutatásának, azaz **Gyertyaszentelő Boldogasszonynak** ünnepe. A gyertyaszentelés szertartása és az ünnepi szentmise rövid körmenettel délután 5 órakor kezdődik.

❖ **Február 3. vasárnap:** Szent Balázs püspök emléknapján, a **szentmise végén** lehet részesülni a hagyományos **Balázs áldásban**.

❖ **Február és március 1-jén** látogatjuk az **elsőpéntekes** betegeket. A látogatás során a betegek szentségét felvehetik azok az elsőpéntekesek, akik azt kérik. Szent Balázs püspök emléknapjához kapcsolódóan betegeinket Balázs-áldásban is részesítjük.

❖ **Február 14. csütörtök:** délután 5 órakor ünnepi szentmise lesz a Betegek szentségének felvételével. Kérjük, hogy aki a Betegek kenetét szeretné felvenni, a plébánia irodáján iratkozzon fel a hivatalos órákban. A betegek szentsége felvételének feltétele a megszentelő kegyelem állapota, ezért kérjük a testvéreket, hogy a szentség felvétele előtt végezzék el szentgyónásukat. Gyónási lehetőség délután ½ 5 órától lesz templomunkban.

❖ **Február 14. csütörtök:** felnőttek számára Biblia óra és katekézis indul a gyirmóti plébánián. A felnőttek számára szervezett órák célja a Szentírás alaposabb megismerése, valamint az alapvető hitismeretek felelevenítése. A találkozásaink tervezett időpontjai a következők: február 14., március 28., április 25. és május 30. A közös együtt-léteink csütörtökön, a szentmise után, esténként 17.45 – 18.45-ig tartanak. Mindenkit szeretettel várunk.

Betegek világnapjára

Szent II. János Pál pápa 1992-ben elrendelte, hogy február 11-e a betegek világnapja legyen. Az ellene elkövetett merényletet követően egyre inkább megtapasztalta a betegség keresztjét, s különös együttérzéssel fordult a betegekhez.

A betegségben az ember megtapasztalja tehetetlenségét, korlátait, végsőségét és minden betegség megsejtheteti velünk a halált. A betegség sokakat szorongáshoz, önmagába zárkózáshoz, néha kétségbeeséshez vagy akár Isten elleni lázadáshoz vezethet. Kórházlelkészként mindezeket a lelki állapotokat rendszeresen tapasztalom.

A testi fájdalomhoz egy súlyos betegségben legtöbbször az elhagyatottság érzése is társul. Ebben az esetben legfőbb gyógyírnek a beteghez való társul szegődés alkalmazható. Hogyan nyilvánul meg ez a társul szegődés? Nem szóbeli kifejezése a másik bajában való részvételnek. Nem magyarázatra van szükség, hanem tettek. A szenvedőt egyszerűen és őszintén a középpontba kell helyezni: őt, a fájdalmát, a mondanivalóját. Tekintetünket a másik keserűségére, felháborodására, betegségére összpontosítani anélkül, hogy bírál-nánk, tanácsolnánk, aggódnánk. Ez baráti magatartás. Ha a szenvedő meg-érzi a baráti megértést, fogékonyabb lesz hinni Jézus jelenlétében. Akkor el tudja hinni azt is, hogy szereti őt Isten, és fájdalmában bensőségesen kapcsolódik össze Krisztus szenvedésével. Ekkor képessé válik az Istennel való kommunikációra.

Jézus Krisztus nemcsak tanítással, hanem gyógyítással is megbízta apostolait és egyházát. Egy külön szentséget is rendelt erre, a betegek kenetét. A szent kenet vigasztalást, békét és erőt ad, és a betegség okozta kétség helyzetben, szenvedésünkben szorosabban összekapcsol Krisztussal. Ma-

gát a gyógyító Krisztust fogadjuk be e szentség által. Így Jézussal együtt éljük át a szenvedést és a fájdalmakat, az Úr ugyanis átélte aggodalmainkat, és testében hordozta fájdalmainkat. Az Ő jelenléte megtöri a fájdalom okozta magányt. Az ember nem egyedül hordozza már ezt a próbatételt, hanem azonosul Krisztussal, felajánlja szenvedését az Atyának a világ bűneiért, és így részesévé válik Jézus megváltó művének.

A beteg bizonyos értelemben fölszentelődik arra, hogy az Üdvözítő megváltó szenvedéséhez hasonlóan gyümölcsöt hozzon. Mert bár a szenvedés önmagában rossz és értelmetlen, Jézus Krisztus megszentelte és értelmet adott neki saját keresztalával. Így a szenvedő ember, akár csak Krisztus, testvéreinek üdvösségét szolgálja. A kerek székben ülő ember ugyanolyan fontos az emberiség számára, mint a mérnök, aki hidakat, házakat, vagy úrhajókat tervez.

Sokaknak ad a betegek kenete testi gyógyulást. De ha Isten valakit magához akar hívni, akkor a betegek szentségében erőt ad neki utolsó útjának minden testi és lelki küzdelméhez. A betegek kenetének szentségét minden hívő felvetheti többször is, ha egészségi szempontból kritikus helyzetben van.

Sajnos gyakran beteggé kell lenni az embernek ahhoz, hogy fölismerje, mi az, amire – egészségesen és betegen egyaránt – minden másnál jobban szüksége van: Istenre. Csak benne van életünk. A legtöbb súlyos veszélyben lévő ember ösztönösen sejt, hogy ebben a helyzetben nincs számára fontosabb, mint azonnal és fenntartás nélkül hozzásimulni ahhoz, aki legyőzte a halált, és maga az élet: Jézus Krisztus-hoz, az Üdvözítőhöz.

Benkó Attila kórházlelkész

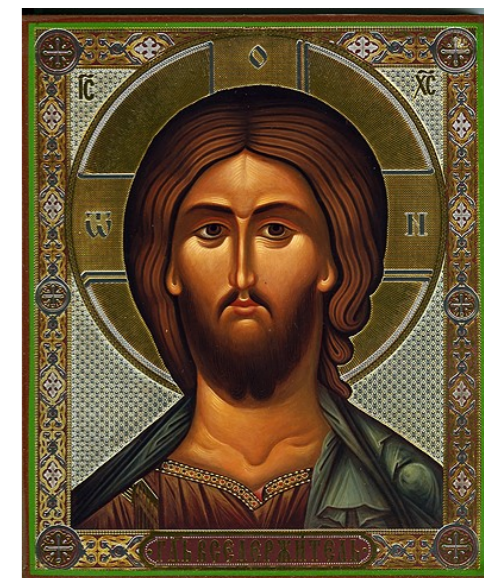
Reményik Sándor: Az orvos

*Egy képet láttam drága, öreg úrnak
S nagy orvosnak a szobája falán:
"Jézus, az Orvos."
Űl az ágy szélén szelíd-komolyan.
Az ágyban fekszik egy beteg leány.
Csak ül és fogja a leány kezét
És néz rá hosszasan,
Tekintetében gyógyító erő,
Áldás és béke van.*

*A nagy orvos, a drága öreg úr
Azóta elpihent.
De emlékből, mint a fali képből
Sugárzik az erő
S leszáll a szívemre a csend.*

*Ő ama názáreti örök Orvos
Hű követője volt.
A beteg fölé szívével hajolt.
Nem mondotta sokat:
Uram, Uram.
De: "Aki cselekszi az én ígémet" -
Az velem van.*

*És én most minden igaz orvos arcán,
Ki szeretettel fogja meg kezem,
Az ő arcát s az örök Orvos arcát
Felismerem.*

Nemrégiben látogatóban jártam a gyirmóti plébánia irodáján. Beszélgető társam, Torma Béláné Ica, szabadkozva fogadott: *miért pont veled beszélgetek, biztosan találnék érdekesebb embert is a plébániájuk környékén... „Miért?”- jére azzal próbáltam érvelni, hogy szerintem rengeteg múlik azon, ki és hogyan fogadja az irodába bekapogtatót, - nem beszélve arról, hogy a lelkipásztorok munkáját milyen nagymértékben tudja segíteni egy jó irodai munkatárs. Miután ebben egyet is értettünk, az íróasztal mellé telepedtünk le beszélgetni.*

Háttérben szolgálni

- *Először arra kérem, hogy meséljen kicsit magáról!*

- Tősgyökeres gyirmóti vagyok. Az én gyerekkoromban a falu még színtiszta katolikus volt. Szüleim komolyan vették a vallásukat, de nem voltak úgynevezett minden-

napos templomba-járók. A vasárnapi szentmiséken mindig ott voltak és engem is beírtak hittanra. Első hitoktatómnak, Varga József plébános atyának sokat köszönhetek, máig őrzöm emlékét. Nagyon szerette a gyerekeket, nem mulhatott el hittanóra úgy, hogy meséléssel ne zárta volna. Templomon kívüli programokra is összehozta a falu gyerekeit. A szép időszak után, miután az atya elkerült tőlünk, kissé alábbhagyott a kötődésem a templomhoz, de az életem nagy, ünnepi eseményei e templom falai között történtek. Itt voltam elsőáldozó, bér mátkozó, itt kötöttem házasságot, a gyerekeim is itt lettek megkeresztelve. Két fiam van, és – egyelőre – három unokám.

- *Milyen volt itt Gyirmóton a templom körüli közösségi élet?*

- Fiatal koromban sajnos nem volt túl sok közösségi program. Péter atya idejében fellendülés következett be e téren. Minden családot meglátogatott házaldást adni, olyankor elbeszélgetett a hívekkel. Egy másik rendszeres közösségi alkalom az őszi terményáldáshoz kötődött. Ilyenkor úgynevezett missziós vacsorákat szoktunk szervezni, melyek bevételét Böjte Csabának küldtük el. Betlehem-néző kirándulások, szép zarándokutak sokfelé... - mindezek összekovácsolták a plébánia közösségét.

- *Mivel foglalkozott, mielőtt ezt a munkát elvállalta?*

- A Vagongyárban dolgoztam 32 évig, mint gyártmányszerkesztő. Sajnos, a munkahelyem megszűnt, és ott álltam munkanélküliként, két gyerekkel – a kisebbik még bőven középiskolás volt. Már nem egészen fiatalként, műszaki végzettséggel nehéz volt munkát találnom – akkoriban elég mélyponton volt az életem.

- *Hogy sikerült kilábalnia ebből a helyzetből?*

- Az Isten segítségével – mondhatom teljes meggyőződéssel. „Véletlenek” egybeesése kellett hozzá. Wolf Pál Péter atya pont akkoriban, 2003-ban került a faluba. Átjött a művelődési központba egy bemutatkozó látogatásra – akkoriban ott vállaltam kisegítő munkát. Egy váratlan ötlettől vezérelve odaléptem hozzá és megkérdeztem, hogy nincs-e szüksége a plébánián segítségre. „Magát a Jóisten küldte nekem” – mondta Péter atya nagy lelkesen, hiszen akkoriban a nulláról kellett rendbe tenni az irodát. Szerencsés találkozás volt ez, azóta is – most már nyugdíjasként – itt dolgozom az irodán. Jelenleg hetente háromszor – hétfőn, szerdán,

pénteken – délelőttönként intézem a plébánia ügyeit.

- *Beszéljen, kérem, a munkájáról! Mik tartoznak teendői közé?*

- Ahhoz képest, ahogy kezdődött, már lényegesen kevesebb dolgom van. Ezek a nagy szekrények tele vannak azokkal a könyvelésekkel, levelezésekkel, nyilvántartásokkal, melyek 2003-tól napjainkig készültek. Annak idején fokozatosan alakítottuk ki ezt jól működő rendszert, mellyel három egyházközség könyvelését, nyilvántartását tudjuk kézben tartani. Nem véletlen a többes szám, mert mindig voltak segítők. Itt elsősorban Bölcs Csabáné Marikát és Venesz Jánosné Valikát szeretném megemlíteni. Kezdetekkor egy dossziényi anyag volt csupán... Az adminisztráción kívül személyes része is van a munkámnak: fogadom azokat, akik valamilyen szertartást szeretnének kérni: keresztelezés, miseszándék, temetés, házasságkötés kapcsán keresnek fel.

- *Kik azok a segítségek, akikkel együtt igyekeznek ezen alkalmakat méltóvá tenni?*

- A sekrestyésünk, Kis László, a kántorunk, Gerencsér Károly – velük egyeztetek egy-egy szertartás kapcsán. Rajtuk kívül van egy templomdíszító Erzsikénk, Leier Lászlóné, aki a nagyon lelkiismeretesen végzi vállalt feladatát: a tisztaság, a terítők, és szép virágkompozíciók az ő érdeme.

- *Ha már a méltó ünneplésnél tartunk, Ön szerint mit érdemes lefotózni a templomukban?*

- A mi templomunk igazán gyönyörű: arányos, szép épület, csodálatos képek, freskók díszítik. Az elmúlt időszakban megújult a főoltár, az oltárkép és a szentély padlózata. A szigetelés is megtörtént, de az utómunkálatokhoz még nagyon sok pénz kellene.

- *Visszatérve még egy kicsit Önre – így nyugdíjasként, mivel tölti legszívesebben a szabadidejét?*

- Nagyon szeretek kirándulni, utazni, kerékpározni a férjemmel és a barátainkkal. Így télen pedig sokat olvasok. Leginkább azokat a történelmi regényeket kedvelem, amelyeknek van valamilyen történelmi alapja is. A könyvcímmel, szerzőkkel hadilábon állok, de emlékezetes olvasmányom volt Eszterházy Pál, Báthory Erzsébet, vagy mondjuk Sissy életét feldolgozó könyv. Történelmi tanulmányaim meglehetősen hiányosak voltak arisztokratáinkat illetően, ezért szívesen tekintek be az ő világukba. Mostanában nagyon sok újonnan megjelent könyvet olvasok, anélkül, hogy írójuktól bármit is tudnék.

- *Sok tartalmas, szép időt kívánok a továbbiakban Önnek az irodában és azon kívül is!*

Székelyné Szenássy Judit

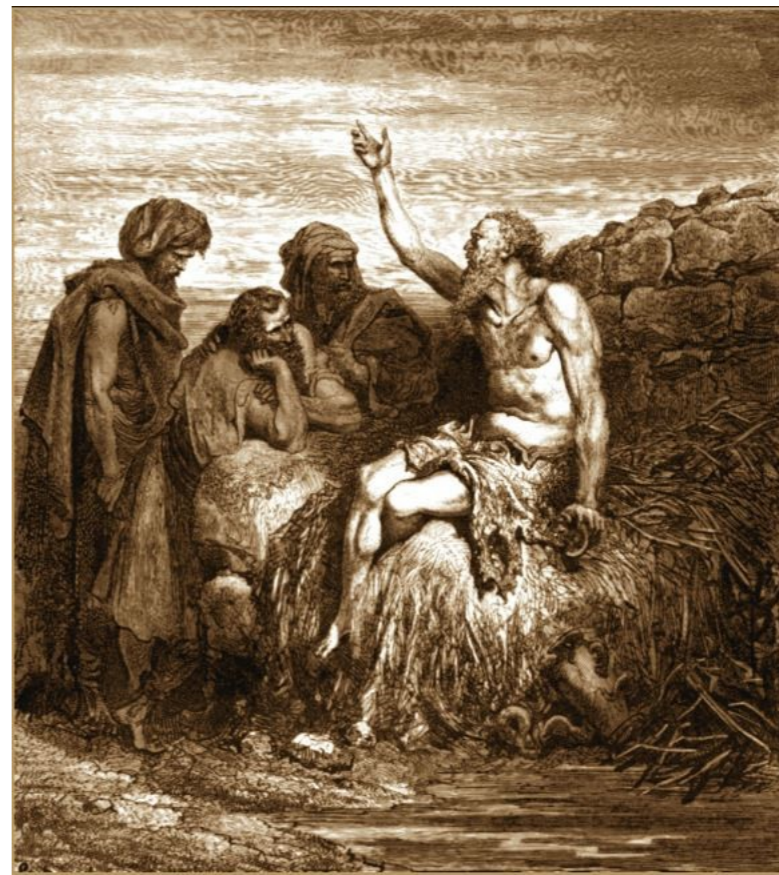
Kerékpározás, mint kedves időtöltés...

Egy ókori görög vázákép egy nekivetközött férfit ábrázol, aki egy hatalmas követ görget fölfelé egy hegy-csúcsra, kezével-lábával neki-rugaszkodva. A tagjai verejtékben áznak, a fejét por lepi. Kétoldalt az alvilág királyának és királynőjének ülő alakja látható. A Kr. e. 6. századból való alkotás az egyik görög monda azon jelenetét szemlélteti, ami szerint az alvilág leg-sötétebb mélységébe, a Tartaroszba került Sziszüphosz, amikor a kövével már-már eléri a csúcst, az hirtelen nagy lendülettel visszaesik. A hős pedig újra és újra nekilát hasztalan munkájának.

A monda elsősorban a kegyetlen királynak, Sziszüphosznak a halál utáni büntetését írja le. Ugyanakkor a személyén keresztül egyúttal a többi halandó ember sorsát is érzékelteti, akik az életük során, hasonló módon igyekeznek elgördíteni maguktól a különböző nehézségeket.

Nemcsak az ókori görög világban élő embert, hanem Jób könyvének a szerzőjét is gyötri és kínozza az emberi élet szenvedéseinek kérdése. A kb. 2400 évvel ezelőtt íródott olvasmányunk költője egy hívő zsidó, aki szerint a világ tele van ellentmondásos tapasztalatokkal, amikből sok megválaszolhatatlan, fájdalmas kérdés adódik.

Az olvasmányunk egészen általános érvényű megállapításokat sorol fel az emberről. Mély gondolatokat ébresztő képekkel érzékelteti az emberi életet. Ahogy a katona parancsokat teljesít, és olyan célra kell fáradoznia, amiket nem ő maga határoz meg, ahogy a napszámos sem olyan munkát keres, ami neki megfelel, és aminek az eredményét egykor majd megtarthatja, úgy jelenik meg az emberi élet is. Megterheli, kényszeríti az embert, gyakran anélkül, hogy felismerhető értelme

A szenvedés gyötrelme

„*Nem szolgálhat az ember sorsa a földön? Nem napszámos módján tölti el napjait? Olyan, mint a rabszolga, ki árnyékba vágyik, olyan, mint a napszámos, ki a bérét várja. Csalódással teli hónapok jutottak részemül, keserves éjeket adtak osztályrészü. Már mikor lefekszem, kérdezem: „Mikor virrad?” És mihelyt fölkelek: „Mikor lesz már este?” Tele vagyok kinnal egész alkonyatig. Napjaim futnak, mint takács vetélője, eltűnnek, s nyomukban nem marad reménység. Gondold meg: életem csupán egy lehelet, szemem soha többé nem lát boldogságot.*”

(Jób 7,1-4.6-7) – Évközi 5. vasárnap

lenne. Olyan vég nélküli küzdelemnek tűnik az élet, amihez kevésnek bizonyul az erő.

Az ember éjszakai sokszor álmatlanok, a nappalai pedig nyugtalanok. A gondok sehol sem mutatkoznak nagyobbak, mint az éjszaka sötétjében. Az új nap világossága gyakran nem képes elűzni a belül rejlő sötétséget. Sokan hányatottan és nyugtalanul várják az estét, ami ismét nem hozza meg a várt békét, pedig nagyon vágyódnak utána. Ez a teher nemcsak ránehezedik az ember terveire és céljaira, hanem szinte agyonnyomja azokat.

A vetélővel való összehasonlítás az élet gyors elmúlását teszi szemléletessé.

Ahogy a takács a szövőszéken levő vetélőt átdobja az egyik oldalról a másikra, és ez olyan gyorsan repül, hogy alig látható, úgy érzi az ember is az életét. Az élet fonala gyakran anélkül perog le, hogy abból az ember olyan életet szőhetett volna, amire elégedetten nézhetne vissza.

Miközben Jób könyvének a szerzője egészen kíméletlenül látja és láttatja az emberi élet nyomasztó oldalait, akkor ezzel egyáltalán nem a reménytelenségnek akar teret engedni. A szerző Jób ajkára adva a szavakat, végül megszólít valakit: „Gondolj arra!” Bár most még nem nevezi meg név szerint Istent, de az izraeli istentiszteleteken használt kifejezés egyértelművé teszi, hogy most Őhozza akar beszélni. Szeretné Isten figyelmét ráirányítani a sorsára. Őt sürgeti, hogy mielőbb tegyen valamit, nehogy túl késő legyen. Jób úgy panaszkodik, hogy bár sötét gondolatokkal terhelten, de mégis megtesz egy elkötelezett lépést Isten felé. Erőt akar nyerni, és küzdeni akar az életéért.

Jób panaszkodásának nincs köze sem a siránkozáshoz, sem a jajgatáshoz, de annál inkább a jogi kereset-

hez. Ha valaki keresetet ad be, akkor abból indul ki, hogy a felkért illetékes hatóság a jogot helyre tudja, és helyre is akarja állítani. Azért panaszolja be az emberi lét kilátástalanságát Istennél, mert Jób számára egyedül Ő az emberi élet alapvető oka. A könyv szerzője finoman érzékelteti, hogy a kínoktól terhes, és gyakran oly boldogtalan emberi élet csak az Istennel való állandó párbeszédben viselhető el.

Az Istenbe vetett hit nem old meg minden nehézséget, de segíthet abban, hogy az ember ne essen kétségbe, és ne érezze teljesen értelmetlennek az életét!

Tájmel Antal

győr-szabadhegyi plébános